

[Statsministeren.]

slag, saa forstaar man, at det ikke har været det ærede Medlems Ønske at faa reelle Forhandlinger i Gang, thi det er en Underkendelse af Vælgerflertallets Ret, naar det ærede Medlem stiller den Art Krav.

Jeg skal ikke gaa ind paa en Omtale af Enkeltheder i Forslaget eller i de Underændringsforslag, der er stillet; jeg gaar ud fra, at mine Kolleger vil omtale saadanne Enkeltheder, som der maatte være Anledning til at berøre. Jeg skal kun gøre endnu nogle faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal erklærede i Dag, at der ikke af Landbruget var stillet Krav om Krisehjælp paa andre Samfundsklassers Bekostning. Jeg maa sige, denne Tale lød som saa meget andet af det, det ærede Medlem siger, højst ejendommeligt for mit Øre. Jeg erindrer nemlig, at et af Kravene fra Landbruget gik ud paa 33 pCts Nedskæring, og at der stilledes Krav om, at Skatter skulde bortfalde og Byrder flyttes. Hvorfra vil det ærede Medlem for øvrigt faa Penge til de Hjelpeforanstaltninger, som Underændringsforslagene indeholder? Der er Laan og Tilskud og Skatters Ophævelse og Hensstand med Indbetalinger og Flytning af Udgifter fra Kommunen til Staten. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem tænker sig disse Penge skulde komme fra. Det ærede Medlem bilder sig vel ikke ind, at Amerikanerne sender Guld over, for at vi skal kunne dække disse Omkostninger. Jeg hørte endog det ærede Medlem forklare, at efter Venstres Forslag vilde de kriseramte Landmænd faa 3—4 Gange saa meget som efter Forliget, men er dette Tilfældet, saa skal der ogsaa mange flere Penge til, og det ærede Medlem har ikke anvist ret mange; saa vidt jeg kan se af Underændringsforslagene, har det ærede Medlem anvist en Benzinskat paa højst 10 Mill. Kr.; det er hele Dækningen til noget, der koster saa meget som 3—4 Gange, 30 Mill. Kr. Nej, det Beløb, som bliver nødvendigt efter det ærede Medlem og hans Meningsfællers Forslag, og de Beløb, som maatte blive nødvendige, hvis Landbrugets Krav af forskellig Art skulde imødekommes, maa uvægerligt tages fra andre Samfundsklasser i Danmark. Det ærede Medlems Tale om, at man ikke kan hjælpe en Samfundsklasse ved at tage fra en anden, er urigtig, thi indenfor det enkelte Lands Grænser har man ingen anden Fremgangsmaade, naar man vil iværksætte saadanne Foranstaltninger, saa kan man kalde det Ophævelse af Skatter eller hvad man vil. Man kan intet gøre af

den Slags, uden at det koster noget, og uden at nogen i Samfundet maa betale; udefra kommer der, som sagt, ingen Millioner, hverken til det ærede Medlem eller til den nuværende Regering. Derfor tror jeg ogsaa, at hvis det ærede Medlem, som har været Ordfører for Venstres Forslag, havde været i Stand til at give en Skildring af, hvad disse vilde koste, og hvorfra Pengene skulde komme — men det har det ærede Medlem klogeligt undladt —, saa vilde Skatteborgerforeningen og Erhvervenes Skatteudvalg komme med endnu større Fart paa, end de kom med i Gaar, da det kun drejede sig om de meget beskedne Omkostninger, som Forliget medfører. Men det er selvfølgelig nemt at stille en hel Bunke Krav, naar man ikke behøver at anvise noget som helst om, hvor Dækningen skal komme fra.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde en enkelt Ting, som jeg gerne vil fremhæve som utvivlsomt rigtig; det ærede Medlem sagde saadan noget som, at der ikke var Grund til at tænke paa, hvad der skulde ske for Landmændene om et halvt eller om $\frac{3}{4}$ Aar, thi det kan man vanskelig forudse. Det er vist fuldkommen rigtigt, men naar det er Tilfældet, forstaar jeg unægtelig ikke, hvorfor Venstre stiller en hel Række Forslag, som ikke har øjeblikkelig og midlertidig Karakter, men netop tager Sigte paa at hjælpe om et halvt eller $\frac{3}{4}$ Aar eller længere ud i Fremtiden. I en Situation, som er i den Grad uklar, som den økonomiske Situation er i dette Øjeblik, ikke blot i Danmark, men Verden over, er det utvivlsomt rigtigt, hvor meget end det ærede Medlem Hr. Axel Dam foragter en saadan Understøttelsespolitik — og dog foragter han den jo ikke mere, end at han dog ikke vil stemme imod det alt sammen —, at søge at tilvejebringe Midler til at lindre Vilkaarene for dem, der er ramt føleligst af den Brydningstid, hvori vi befinder os. Det sker overfor Landbrugerne, og det sker overfor Arbejderne ved det Forlig, som nu om føje Tid vil være sluttet. Saa maa man naturligvis med Hensyn til Fremtiden, naar denne bedre kan overses, optage Overvejelser og fremsætte Forslag om, hvad der i Fremtiden kan og bør etableres til Værn for Landmændene, og jeg gentager, hvad jeg tidligere har sagt, at det jo heller ikke er mere end rimeligt, at Landmændene selv er med i Overvejelserne om, hvordan deres Fremtid skal sikres, saaledes som andre Samfundsborgere har maattet gøre det. I Dag kan vi naturligvis ikke give Love til økonomisk Sikring eller tagende Sigte paa en økonomisk Ud-